

Kristjani praznujemo skupaj

SLOVESNOST SVETE SPOVEDI

Srečanje je namenjeno obhajanju prve svete spovedi. Če je mogoče, naj se opravi izven rednega katehetskega urnika, da je na razpolago več časa. Ne pozabimo ob vsem na praznovanje.

Za oblikovanje samega srečanja se lahko vzame predlog enodnevne duhovne obnove, ki je zapisana v **Skupaj živimo in verujemo** (Priročnik za duhovna srečanja osnovnošolcev, Celje – Mohorjeva družba, 2008, str. 71 - 80) in je priložena.

Za ponavljanje naučenega pa se lahko uporabi tudi kakšen od e-delovnih listov o sveti spovedi:

- [odgovori pri sveti spovedi](#),
- e-kviz o spovedi 1, 2 in 3:

https://www.liveworksheets.com/worksheets/sl/Verouk/Sveta_spoved/Kviz_o_sveti_spovedi_aa1638072vc

https://www.liveworksheets.com/worksheets/sl/Verouk/Sveta_spoved/Kviz_o_sveti_spovedi_bq1638461mm

https://www.liveworksheets.com/worksheets/sl/Verouk/Sveta_spoved/Kviz_o_sveti_spovedi_mt1638519cc

- [vprašanja o sveti spovedi](#).

V pomoč pri spraševanju vesti je lahko tudi [delovni list](#) (narejen po predlogi iz učbenika za 3. razred)

Za pomoč pri samem poteku (besedilu) svete spovedi, pa si lahko otroci izdelajo svojo knjižico:

- <https://notredamke.rkc.si/zakrament-sprave/>
- <https://notredamke.rkc.si/sveta-spoved/>

ODPUŠČENI SO TI TVOJI GREHI

(enodnevna duhovna obnova za tretji razred)

➔ Cilji:

- *Spoznavni*: Otrok se nauči, da nam Bog vedno znova daje novo možnost, vendar se moramo zanjo tudi sami potruditi.
- *Doživljajski*: Otrok kljub svojim napakam doživi dobroto in usmiljenje.
- *Dejavnostni*: Otrok opravi sveto spoved.

➔ Razmišljanje za voditelja:

Program duhovne obnove želi poudariti, da nas Bog neprestano išče in dela vse, kar je v njegovi moči, da bi bili z njim. Hkrati želi izpostaviti naše prizadevanje, da bi svoje napake zmogli videti kot priložnosti za vedno nove začetke. Tako se v prvem delu srečamo s pastirjem, ki išče izgubljeno ovco, v drugem pa smo skupaj z vodnjaki povabljeni na čistilno akcijo naše notranjosti.

Predvideno je, da ob koncu dneva otroci prejmejo tudi zakrament svete spovedi. Če je to prva sveta spoved, je primerno, da na koncu pripravimo tudi praznovanje ob prejemu, za večino otrok, drugega zakramenta.

➔ Svetopisemsko oznanilo:

Lk 15,1-7.

➔ Lik:

izgubljena ovca.

➔ Himna:

Nekdo vedno išče me.

➔ Geslo:

Začni znova.

➔ Simbol:

vodnjak.

➔ Metode:

- vživljanje,
- dramatizacija,
- ročne spretnosti (lonček za svinčnike),
- pripovedovanje,
- risanje.

➔ Predlagane pesmi:

- Cesta zvalila me je,
- Znova se lahko rodiš,
- Spremenil srca je,
- Odkril sem zaklad,
- Jezus daje ljubezen,

- Nekdo vedno išče me,
- Ovca zapustila je pastirja.

➔ **Dodatna literatura:**

L. Rock, *Zgodba o izgubljeni ovci*, Ognjišče, Koper 2001

Jezusove prilike, Ognjišče, Koper 2002

G. Rizzi, *Praznovanje zakramenta odpuščanja*, Salve, Ljubljana 2004

1. Bog me išče

→ Sredstva in pripomočki:

- oznake za kontrolne točke (trakovi iz blaga),
- lutka (ovčka),
- risbe ovčk,
- plakat,
- svečka,
- različno sadje,
- barvni papir,
- lepilo,
- risbe (nalepke) ovc in pastirja (priloga 1),
- prazni tetrapaki od jogurta,
- sladkarije in »slanarije«.

→ Priprava prostora

Pred začetkom duhovne obnove katehet/voditelj nekje zunaj prostora skrije lutko in risbe ovčk ter označi kontrolne točke, ki jih bodo kasneje otroci poiskali. Na sredini prostora je plakat, na katerem je narisana velik vprašaj, zraven pa postavljena svečka.

→ Potek kateheze

Jutranja molitev: Tebe ljubim, Stvarnik moj.

Pesem: Odkril sem zaklad.

Otroci se posedejo okrog plakata in skupaj z animatorji poskusijo uganiti, zakaj je na njem narisana vprašaj. Med ugibanjem v prostor pride voditelj, oblečen v pastirja. Otrokom pove, da išče ovco (dobro je, da jo poimenuje), ki se je izgubila. Vpraša jih, če so jo kje videli, nato pa jih prosi, da mu jo pomagajo poiskati.

Pastir otroke razdeli v skupine s pomočjo različnega sadja (hrana za na pot). Vsaka skupina dobi svojega animatorja, ki jo vodi, in navodila, kje naj začne iskati.

Preden skupina pride do ovce, mora poiskati pet točk s petimi P-ji (premislim, pokesam se, poboljšati se hočem, povem, pokoro izpolnim). Če je zaradi števila mogoče, potem vsaka skupina začne pot pri svoji točki, da se na posameznih točkah ne srečujejo. Na vsaki točki jih čaka en P (izpisan), navodila za nadaljnjo pot ter naloga, ki jo morajo opraviti (rešiti kakšno uganko, zapeti pesmico, ustreliti z lokom, zadeti koš z žogo, z zavezanimi očmi premagati določeno razdaljo ...). Šele ko je naloga opravljena, lahko animator prebere nadaljnja navodila. Ko najdejo vseh pet točk, jih animator napoti do kraja, kjer je skrita ovca. Tam vzamejo svojo risbo ovce in se vrnejo v skupni prostor. Ko so vse skupine zbrane, pastir/voditelj nadaljuje s programom.

Ovco smo našli, vprašaj na plakatu je pomenil moj in vaš napor, da bi odkrili, kam se je ovca skrila. Naše iskanje me je spomnilo na odlomek iz Svetega pisma, ko je Jezus ljudem, ki so bili z njim, začel pripovedovati zgodbo. Pastir je imel sto ovc. Vsako noč, ko so se vrnile v stajo, jih je skrbno preštel – vsako je poznal celo po imenu. Neko noč pa jih je naštel le devetindevetdeset. Ker je bila zanj vsaka ovca tako zelo pomembna, je pustil ostale ovce v staji in odšel iskat

izgubljeno ovco. Povsod jo je iskal in ni odnehal, dokler je ni našel. Vesel se je vrnil domov in povabil svoje prijatelje, da bi se skupaj veselili, ker je našel izgubljeno ovco.

Zgodbo lahko voditelj pripoveduje tudi ob kakšni od slikanic (nekaj jih je navedenih med dodatno literaturo).

Jezus je zgodbo povedal zato, ker je želel pokazati, kako nas ima Bog rad. Bog je kot pastir iz zgodbe. Ko naredimo kakšno slabo stvar, smo kot bi bili izgubljeni. To Boga žalosti. Zato nas vedno znova kliče, da bi se vrnili in našli pravo pot. In ko ga prosimo odpuščanja, se skupaj z angeli in svetniki veseli, da zopet dovolimo, da nam je blizu.

Pred nadaljevanjem dela po skupinah je primerno, da se tudi otroci poveselijo, ker so našli izgubljeno ovco – dobijo npr. bonbone, sok ...

Delo v skupinah

Otroci izdelajo iz praznih tetrapakov za jogurt, ki so pod vrhom odrezani, lončke za pisala. Zunanjo stran prelepijo z barvnim papirjem, nanj pa nalepijo slike ovc in pastirja.

Molitev

Otroci se naučijo pesem Nekdo vedno išče me *ali* Ovca zapustila je pastirja.

2. Želim se poboljšati

→ Sredstva in pripomočki:

- zgodba in risbe vodnjakov (priloga 2 in 3),
- listki,
- pisala,
- posoda, v kateri se lahko kuri,
- barvice,
- risalni papir.

→ Priprava prostora

Otroci in starši sedijo v krogu (morda v dveh krogih). Sredina prostora je prazna, da bo voditelj lahko na tla polagal slike.

→ Potek kateheze

Voditelj ob risbah vodnjakov pripoveduje zgodbo o deželi vodnjakov (priloga 2 in 3).

Tako kot v vodnjakih se tudi v nas nabere različna ropotija. V nas sicer ne najdemo pokvarjenih žarnic ali razbitih steklenic, najdemo pa grda dejanja, ki smo jih storili tako Bogu kot ljudem okrog nas. Laž, lenoba, grda beseda, grdo obnašanje, pretepanje, izmišljevanje žaljivih imen – vse to kazi našo notranjost in duši Božji glas v nas. Čeprav nas Bog neprestano išče in kliče, da bi prišli nazaj, moramo pri tem sodelovati. Tako kot so vodnjaki izvedli čistilno akcijo, se lahko tudi mi spovemo – pri sveti spovedi odvržemo stvari, ki nas težijo.

Voditelj na kratko ponovi obred in razloži potek svete spovedi (glede na število otrok, število spovednikov in možnosti za spovedovanje).

Vsak otrok dobi nekaj listkov in pisalo; vzame še lonček za pisala, ki ga je izdelal pred tem. Na listke napiše stvari, ki predstavljajo njegove »smeti« – grehe. Nato listke zmečka in jih odloži v lonček. Lonček vzame s seboj v spovednico. Po opravljeni spovedi lonček izprazni v posodo v spovednici. Na koncu spovedi se papirčki zažgejo.

Med spovedjo lahko otroci pojejo, zmolijo desetko rožnega venca, narišejo odlomek iz zgodbe o vodnjakih.

Zaključna molitev

Pesem: Nekdo vedno išče me.

Po nagovoru duhovnika listke, ki so jih otroci v spovednici položili v posodo, zažgemo.

→ Srečanje s starši

Predstavitvev zakramenta svete spovedi, naši strahovi ob tem zakramentu ... V pomoč nam je lahko začetek knjige *Praznovanje zakramenta odpuščanja* (Gimmi Rizzi, Salve, Ljubljana 2004).

► Predlagane igre

Pastir in ovce

Že pred začetkom igre voditelj napihne nekaj balonov, na katere nariše oči, usta, nos, ušesa. Baloni predstavljajo ovce. Na tleh v prostoru označi startno linijo, na drugo stran pa postavi dva stola, ki predstavljata gol. Časopisni papir zvije v rolo in ga zalepi. Tako dobi časopisno palico.

Vsak otrok, ki bo sodeloval v igri, dobi svojo »palico« in balon. Naloga otroka/pastirja je, da balon/ovco čim hitreje spravi od starta do črede (med obema stoloma), pri čemer si lahko pomaga samo s »palico«. Če kateri od otrok drugega udari s »palico«, je izključen iz igre.

Igra se lahko na izpadanje ali kot tekmovanje med več skupinami.

Priloga 1: Risba pastirja in ovc

Priloga 2: Dežela vodnjakov

V deželi vodnjakov je življenje teklo mirno, vedno enako, včasih celo dolgočasno. Vedno iste stvari, iste osebe, isti pogovori ... Kaj bi še hoteli? Obrazi prebivalcev niso izražali veselja. Vsak je živel po svoje.

Ob polni luni pa se je vendar zgodilo, da so med seboj ljubeznivo spregovorili. Prislunimo trem vodnjakom iz plemiškega kroga (aristokratom).

»Kakšen dolgčas! Na televiziji ni več nobenega zanimivega filma. In hrana ... vse manj naravna je.«

»Ne govori! Včeraj sem si skoraj polomil čeljusti.«

»V moj trebuh je včeraj padlo nekaj kosmatega, koža neke odrte živali.«

Tudi drugi vodnjaki so klepetali:

»Čestitam! Sinoči sem videla, da se zate posebej zanimajo. Celo uro so te ogledovali.«

»Daj no, ne pretiravaj ... nič resnega ni bilo. Prazne besede, toliko, da čas mine.«

»Veš, moja mama ne skuha nič dobrega. Kaj ko bi šli v McDonald's?«

Ko drugi klepetajo, je nekdo v krizi.

»Groza! Nobene pametne besede. Vedno iste stvari, stare stvari, take, da imajo že brade.«

»Kaj se sekiraš. Nataknj slušalke! Muzika! Izvrstno! Pravi potres!«

»Kh, kh ... Pa kaj še! Kakšna muzika. Sploh ne veš, kaj je užitek,« mrmra iz osamljenega kota omamljen rdečko.

Tudi na jugu dežele se je z vodnjaki nekaj zgodilo.

»Hura, fantje! Proč z nakremženimi obrazi. Kaj ne vidite, da odpirajo korak od nas novo trgovino. Vam rečem, vse polno izdelkov, prava paša za oči.«

»Lej' ga, sivka. Poln je stvari, pa ni zadovoljen. Ah, ko bi vsi trije imeli vsaj polovico njegovega!«

Vsako rajanje hitro mine. Tudi med vodnjake se kmalu zavleče dolgčas. Res! V naši deželi je tu in tam kaj novega. Pa kaj je to ... prava revščina.

Vsi vodnjaki niso taki. Vsi se ne zadovoljijo samo z zabavami, plesi, polnimi trebui in klepetom. Podeželski vodnjak hoče v miru urediti vse, kar je v njem.

»To je nemogoče, kaj vse je v meni! Moja notranjost je tako težka, da je preprosto več ne prenesem. Na bruhanje mi gre!«

Strašno ga zvija. Otipava svojo notranjost, išče vzrok. Nenadoma pa naleti na nekaj popolnoma tujega, toda neznanstvo svežega.

Ves presenečen začne kričati: »Hej, hej, gospodje vodnjaki. Na dnu, čisto na dnu iščite. Na dnu je izjemna svežina, pravi sladoled.«

Najbližji vodnjak: »Kaj se »delaš pametnega«, menda nisi odkril Amerike!«

Ostali se krohotajo: »Ha, ha spodaj, na dnu. Kaj pa misliš, da ti bo zraslo spodaj, česar mi nimamo? Nehaj se vesti pubertetniško.«

Toda modri vodnjak se ne norčuje. Nikoli se vsi ne smeji. »Kaj če ima rdečko prav? Kdor ne tvega, nima dobička. Pa še globinski mikroskop lahko uporabim. Hvalabogu, da mi ga je nekdo podaril. Ooooo, svet pod mikroskopom je drugačen. Eh, eh ... ne bo držalo ... nič posebnega! Haa ... Oprostite, najbrž nimam prav naravnanih leč ... Eee ... Nekaj je, lesketa se ... Ah, koliko nesnage je v meni. Ven, ven, vse ven! Proč, ven iz mene. Hočem na dno! Oooo ... Kje pa so ostali vodnjaki? Ostal sem sam. Ah, nič zato! Ooooo! Prerodil sem se. Pravi čudež. Še nikoli se nisem počutil tako dobro!« Prijetno utrujen med šaro, ki jo je spravil iz sebe, poišče vdro in začne zajemati. »Pa to je nemogoče! Bolj zajemaš, bolj je sveže!«

»Dragi prijatelj! Zdi se mi, kot da sem se prebudil iz dremanja. Sedaj se spomnim, da sem nekoč imel te tekočine na pretek zase in za vse, ki so jo hoteli. E, bedak! Kako sem mogel imeti

tako kratek spomin. To, kar sem našel, je vendar VODA. Voda! Ja, voda, ki odžaja. Voda, ki daje življenje. Kako je sploh mogoče, da sem tako dolgo preziral samega sebe. Saj je vendar moj obstoj razumljiv in opravičljiv samo zaradi sveže studenčnice.«

Ves prevzet od novih, ne najbolj svežih odkritij, se pogloblja, pogloblja ... »Hočem globoko! Nočem usahnuti. Hočem dovolj sveže vode.«

Drugi vodnjaki, težko obloženi, se vračajo z nakupovanja, že od daleč opazijo, da se okrog vodnjaka dogaja nekaj nenavadnega.

»Za božjo voljo! Modri vodnjak je znorel!« Pohiteli so proti njemu.

»Kaj zijate? Brž se lotite dela!« jih ves iz sebe prekine rdeči vodnjak. »Kar se je zgodilo, je tako pomembno, da bo popolnoma spremenilo naše življenje,« jih poučuje rdečko. Okrog njega šprica na vse strani.

Toda v življenju se »na brzino samo bolhe lovijo«. Še nihče ni prepričal vseh. Do novosti smo vedno zadržani. Podobno je bilo tudi v deželi vodnjakov.

Najmočnejši in najglasnejši: »Kdo nam bo to naredil? Samo tega nam je manjkalo. Prej smo živeli v miru.«

Toda nekaj najbolj vztrajnih je vseeno začelo. Ker so v preteklosti pretiravali, pa so bile poškodbe v notranjosti zelo velike. Popravilo je bilo težavno, vendar so s popolno obnovo vidno napredovali. Ni manjkalo slabe volje, utrujenosti. Pa vendar, potrebno je bilo iti do dna. Treba je bilo odstraniti popolnoma vse, kar zavira in kvari okus čistemu izviru. Sosedova vodnjaka sta se lotila dela prav po rudarsko. »Večji pretok! Več svežine!«

Eee, splačalo se je! Dežela je zadihala v svežini.

»Dober dan prijatelj! Dober dan! Poglej, skoraj skupaj stanujeva, pa se nisva niti pozdravljala. Prav imaš! Kakšen razcvet, in to samo zaradi te čudežne vode.«

Vedno več svežih, bistrih, čistih vodnjakov. Nekdo, ves prerojen, vpraša: »Bratje vodnjaki, od kod prihaja ta dragocena tekočina?«

»Saj res! Že ves čas prijetno črpamo, zajemamo,« odgovori prvi. »Prepričan sem, da prihaja z vzhoda.«

»Pri meni se čuti tok,« pravi drugi.

»Misliš, da prihaja od zgoraj? Morda imaš prav,« skomigne tretji.

»Saj res. Poglej tisto goro, najbrž tam izvira glavna žila. Kako je mogoče, da je prej nismo opazili?« se čudi prvi.

»Morda jo je zakrivala megla?« modruje drugi.

»Morda ... morda pa se je nam zameglilo. Morda se gora ne vidi, če je ne iščeš,« doda tretji vodnjak.

»Zamislite si: med nami je bil glavni izvir, od koder teče vsa svežina, mi pa ga nismo videli!«

Verjemite, po vseh dogodkih naš kraj ni več takšen, kot je bil. In to samo zaradi mnogih vodnjakov, ki so se prikopali do skrivnosti življenja, ki prihaja iz globine.

(Gradivo za duhovne vaje p. Mirka Veršiča)

Priloga 3: Risbe k zgodbi *Dežela vodnjakov*

